

Vardagskatastrofen

Varje vardag drömmer man om helg. Sovmorgon och ligga kvar under det varma täcket. Varje morgon stör det eländiga pipandet drömmarna och tvingar upp ögonen. Nej, ingen sovmorgon idag heller. Det är måndag och det ändå som lyckas locka upp en är den där sugande känslan efter kaffe. Med benen släpande efter sig når man tillslut köket. Där står den. Kaffemaskinen. Kanske finns det hopp om den här dagen ändå. Klockan tickar och koffeinet sprider sig i varje cell i kroppen. Äntligen tillräckligt med energi för att få på sig kläder, borsta tänderna och ta sig till bussen. Resvägen är oändlig och man glömmer varför man överhuvudtaget släpade sig upp imorse. Men så kommer den där känslan igen. Det kanske finns hopp om den här dagen ändå. Automatiskt går benen i riktning mot närmaste kiosk. Där är den. Kaffemaskinen. Delmål två är avklarat den här morgonen. Klockan blir nio och nu slår portarna upp. Där väntar kaffekopp nummer tre och nu gäller det att planera innehållet så det räcker så långt som möjligt fram till nästa rast. Men det lyckas inte idag heller. Tiden går långsammare och långsammare och rasten känns längre och längre bort ju närmare den kommer. Tiden går liksom långsammare för varje minut. Men tillslut. Där kom den. Som morgontrötta zombies styr de flesta sina steg mot kaféet. Men idag är det något som inte stämmer. Framme vid disken pågår vilda diskussioner. Atmosfären är fullt otrevlig. Blickarna är griniga. Någon ser ut som hon sålt smöret och tappat pengarna. Den här dagen har det inträffat en katastrof. Visserligen var det någon okänd som blev skjuten igår någonstans i en annan stad långt borta och det är ju tragiskt, men det här allvarligare än så. Stämningen är kaotisk där framme. Det som vanligtvis brukar vara en kö har lösts upp till en stor klump av människor som kacklar upprört. Bakom disken står en liten stackare och försöker hålla minen. Irritationen sprider sig bland de nyanlända. Hur ska man nu lyckas få sitt kaffe på ett civiliserat sätt om det inte finns någon kö. De närmar sig massan och inser snart att katastrofen är värre än så. Kaffemaskinen har gått sönder. "Den fungerade ju imorse!" gapar någon över folkmassan. Någon enstaka utböling sitter nöjd med sitt te och roas av tumultet som brutit ut..

Det sprider sig en välkänd doft i rummet som når klumpens näsor. Blickarna går vildsint åt alla håll tills någon pekar. Där sitter offret. Gömd bakom en växt sitter någon med rykande färskt kaffe i sin hand. Hur har det gått till? Frågorna haglar ner som aprilvädret utanför. Då utropas april april från disken! En lättnadens suck sprider sig och den dagliga kön etableras igen.

Den dagliga ordningen är åter i balans och tio koppar kaffe senare ligger man där i sängen igen och vrider och vänder på sig med kaffet bubblande i blodet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linaballeriina med Poeter.se id #37421 innehar upphovsrätten